

Men så vil jeg også gerne sige, at de statslige selskaber ud over af de formelle regler også styres i henhold til anbefalinger og forventninger om krav for god selskabsledelse, som vi har beskrevet i den publikation, der hedder »Staten som aktionær«, og som blev udgivet i januar sidste år.

Og så vil jeg for også at være imødekommende sige, at jeg meget gerne vil indskærpe, hvad der også er blevet beskrevet, og her henstille, at den praksis med i givet fald at bruge headhunting m.v. også slår igennem i enhver henseende, således at man i videst muligt omfang bruger den anbefalede proces for at besætte topstillinger, så man ved, at de personer, der rent faktisk får stillingerne, også er dem, der objektivt set er de bedst kvalificerede.

Kl. 14.35

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg kan forstå på finansministeren, at den væsentligste årsag til det såkaldte lille, men i virkeligheden ret store men, der betød, at ministeren ikke kunne sige ja til det her, var, at det lovgivningsmæssigt ville være meget bøvl. Det troede jeg faktisk ikke var sådan noget, der slog finansministeren af pinden. Jeg troede sådan set, at finansministeren var en mand, der hurtigt kunne skære igennem og sige: Det klarer vi, det kan ikke være så besværligt.

Så jeg må spørge: Sig mig, er finansministeren liberal, altså en mand, der går ind for fri konkurrence, eller er finansministeren i virkeligheden dybt konservativ – en person, der hellere vil have, at man ikke kan operere frit, sådan at hvor det normalt skal være bestyrelsen, der ansætter, så vil finansministeren have retten til at vælge, hvornår det ikke skal være normalt?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det klare svar er, at finansministeren er dybt liberal – dybt, dybt liberal. Og der indgår også en overvejelse af, hvad der er hensigtsmæssigt og ikke er hensigtsmæssigt. For det, der i givet fald vil være tale om, er, at man adskiller, hvad der gælder for et privatretsligt aktieselskabssystem, hvad der gælder for et selskab, der er undergivet en kommune, et amt eller staten.

Hvis man bare tager det kommunale område, så er der her et virvar af regler, der gælder om begrænset ansvar. Og hvis jeg bare sådan tager indførelse af bindende regler for kommunale

selskaber, så er det en meget omfattende proces. Dels er de kommunale selskaber underlagt en kombination af generel lovgivning i henhold til den kommunale styrelseslov og specifik lovgivning rettet mod en bestemt del af den kommunale sektor eller en bestemt kommunal opgave, dels er retsgrundlaget en kombination af skrevne og uskrevne regler.

Derfor siger jeg blot, at det er et meget omfattende projekt, man sætter i værk, hvis man helt præcis vil beskrive det, som forslagsstiller ønsker sig, i lovtækt. Derfor mener jeg, at vejen frem er at sikre, at det gøres meget klart for bestyrelserne i statslige selskaber, at man gør sig de yderste anstrengelser for at sikre at få de bedst kvalificerede kandidater, herunder via stillingsopslag.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu kan det vel næppe være mere kompliceret end finansministerens hovedopgave, nemlig finansloven.

Men jeg vil da godt sige, at finansministeren gør meget ud af de kommunale selskaber og siger, at man vil gøre det yderste for ligesom at signalere, at det her skal gælde for de statslige aktieselskaber.

Så vil jeg gerne høre: Vil ministeren være med til en etapeopdeling, hvor vi siger, at det, vi klarer først, er, at vi får det slået fast for de statslige aktieselskabers og de tilsvarende selskaber i statens vedkommende?

Det kan altså ikke være mere besværligt end de stillingsregler, der f.eks. er på universitetsområdet. Så nu tilbyder jeg, at vi laver en etapedeling og siger, at så tager vi de statslige selskaber – dem, der er fuldt eller delvis statejede – og laver reglerne herfor. Så vil jeg gerne høre: Vil ministeren være med til det?

Der er jo en særrregel i forvejen, der siger, at der skal være større gennemsigtighed eller større oplysningspligt.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Nu siger fru Anne Grete Holmsgaard, at det ikke kan være mere kompliceret end finansloven. Jamen den er ikke kompliceret i sig selv, Folketinget gør den kompliceret, og ellers var det i virkeligheden meget enkelt. Egentlig mener jeg også, det her egentlig er enkelt, men Folketinget kan gøre det meget kompliceret.